

Klagesak N2018/3636. Helsepersonelloven § 48 a, jf. § 48**Avslag på søknad om autorisasjon som sykepleier. Stadfestet.**

Klageren har gjennomført to år av utdanningen «Nursing Science» ved The Catholic University of Korea og fullførte en «Bachelor of Science in Nursing» ved Yonsei University, begge i Sør- Korea. Begge lærestedene er akkreditert av NOKUT og godkjennes likestilt med en norsk bachelorgrad. Klageren har fremlagt transcript og fagplan fra gjennomførte utdanninger. Gjennomført utdanning har et noe lavere omfang innenfor Sykepleiens faglige og vitenskapelige grunnlag og innenfor Medisinske og naturvitenskapelige emner enn den norske utdanningen. Manglene er likevel så små at kvalifiseringstiltak ikke er nødvendig. Gjennomført teoretisk utdanning har et omfang og innhold som dekker tre av fire hovedemner i norsk utdanning. Delemnet Samfunnsvitenskapelige emner vil reparerer av kurs i Nasjonale fag. Klageren har gjennomført praksis tilsvarende praksis i spesialisthelsetjenesten ved sykehus. Klinisk praksis innen psykiatri, geriatri og hjemmesykepleie er av et mindre omfang enn i Norge. Disse manglene kan reparerer ved veiledede praksisstudier. Manglene kan reparerer ved å gjennomføre fire uker veiledet klinisk praksis i geriatri, fire uker klinisk veiledet praksis i psykiatri og seks uker veiledet klinisk praksis i hjemmesykepleie.

V E D T A K**I****STATENS HELSEPERSONELLNEMND**

Klager: «klager», «født» 1986

Saken gjelder: Klage over Helsedirektoratets vedtak av 24. januar 2017 om avslag på søknad om autorisasjon som sykepleier, jf. lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 48 a jf. § 48

Vedtak: Helsedirektoratets vedtak av 24. januar stadfestes.

Sakens bakgrunn:

Klageren har gjennomført to år av utdanningen «Nursing Science» ved The Catholic University of Korea, Sør-Korea (2010-2011). Han fullførte en utdanning som ledet frem til en «Bachelor of Science in Nursing» ved Yonsei University, Sør- Korea (2012-2014). Klageren fikk lisens som «nurse» i Sør-Korea 11. april 2014.

Han har i tidsrommet 26. mars 2014 til 28. februar 2015 arbeidet som «nurse» ved avdelingene «(---)» og «(---)» ved «arbeidsgiver 1», Sør- Korea.

Klageren søkte 20. juli 2016 Helsedirektoratet om norsk autorisasjon som sykepleier. Helsedirektoratet avsto søknaden om autorisasjon som sykepleier i vedtak av 24. januar 2017. Klageren ble gitt informasjon om aktuelle kvalifiseringstiltak for på et senere

tidspunkt å kunne søke om autorisasjon som sykepleier. Han påklaget vedtaket i e-post av 25. april 2017.

I e-post av 18. august 2017 fra Helsedirektoratet ble klageren informert om at de hadde startet å gå igjennom klagerens utdanningsdokumenter på nytt og ba klageren om en tilbakemelding på de timetallene de hadde kommet frem til.

Helsedirektoratet vurderte saken på nytt, men fant ikke grunnlag for å endre sitt vedtak. Saken ble 10. april 2018 oversendt til Statens helsepersonellnemnd for klagebehandling.

I brev av 18. januar 2018 fra Statens helsepersonellnemnds sekretariat ble klageren orientert om forlenget saksbehandlingstid.

Klageren anfører at han har hatt 1152 timer med klinisk praksis i sin utdanning og at han i løpet av denne praksisen har vært igjennom de fleste områdene innen sykepleie. Han spør Helsedirektoratet om hvor mange timer man trenger i Norge for å være kvalifisert for autorisasjon som sykepleier i Norge.

Videre viser klageren til at han har hatt praksis som sykepleier fra sykehus med pasienter med avanserte lidelser som krever avansert sykepleie.

Det vises til klagen i sin helhet.

Helsedirektoratet viser til at klagerens utdanning ikke er jevn god med den norske sykepleierutdanningen da det er mangler innenfor praksisstudier. Det er dokumentert mindre praksis innen feltene psykiatri, geriatri og hjemmesykepleie enn det den norske sykepleierutdanningen inneholder. Klageren har arbeidserfaring som sykepleier fra sykehus, men ikke innenfor områdene som er beskrevet som mangelfulle. Han får derfor avslag med kvalifiseringstiltak. For å oppnå autorisasjon som sykepleier ved en senere søknad må klageren gjennomføre og bestå kurs i nasjonale fag. Han må videre gjennomføre fire ukers veiledet praksis innen geriatri, fire ukers veiledet praksis innen psykiatri og seks ukers veiledet praksis som sykepleier innen hjemmesykepleier i Norge.

Statens helsepersonellnemnds vurdering:

Statens helsepersonellnemnd har kommet til at klageren ikke har rett til autorisasjon som sykepleier, jf. helsepersonellovn § 48 a, jf. § 48.

Jevn god utdanning

Etter helsepersonelloven § 48 a første ledd bokstav c har klageren rett til norsk autorisasjon som sykepleier dersom han «har gjennomført utdanning og bestått utenlandsk eksamen som anerkjennes som jevn god med tilsvarende norsk utdanning og eksamen».

Bestemmelsen gir anvisning på en sammenligning mellom den utenlandske og den norske utdanningen. Det er ikke et vilkår for rett til norsk autorisasjon at utdanningene skal ha helt sammenfallende innhold. Det avgjørende for vurderingen er om klagerens utdanning har et nivå, omfang og faglig innhold som gjør at den kan anses jevn god med norsk utdanning. Det må foreligge tilstrekkelig dokumentasjon til at nemnda kan foreta en slik vurdering. Av fremlagt dokumentasjon må det fremgå hvor stor del av undervisningen som er teori, praksisstudier og ferdighetstrening, og hvor stor andel som utgjør selvstudier. Det må fremgå hvilket faglig innhold de ulike emnene har hatt og i hvilken grad praksisstudiene er gjennomført under veiledning.

Den norske sykepleierutdanningen er en treårig bachelorutdanning på universitet eller høyskole. Kravene til innhold og omfang av utdanningen fremgår av forskrift til rammeplan for sykepleierutdanningen og rammeplan for sykepleierutdanningen, begge fastsatt av Kunnskapsdepartementet 25. januar 2008. Utdanningen skal bestå av totalt 180

studiepoeng, hvorav halvparten skal utgjøre veiledet klinisk praksis, jf. forskriften §§ 1 og 3.

Statens helsepersonellnemnd har fått opplyst at omfanget av sykepleierstudiet utgjør omtrent 4800 timer både ved Høgskolen i Sørøst-Norge og ved Oslo MET. Nemnda legger til grunn at norsk sykepleierutdanning har en samlet studiebelastning på omtrent 4800 timer, herunder omtrent 2400 timer teori og omtrent 2400 timer veiledet klinisk praksis. Egenstudier kan utgjøre inntil 30 prosent.

Det følger av forskrift av 8. oktober 2008 nr. 1130 om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land eller fra Sveits (EØS-forskriften) § 5, jf. direktiv 2005/36/EF om anerkjennelse av ervervsmessige kvalifikasjoner (yrkeskvalifikasjonsdirektivet) artikkel 31, at en sykepleierutdanning skal omfatte minst tre års studier og 4600 timer teoretisk og praktisk utdanning. Nemnda vil, på bakgrunn av internasjonale forpliktelser, legge yrkeskvalifikasjonsdirektivets minstekrav til en utdannings innhold og omfang til grunn også ved vurdering av utdanning fra land utenfor EØS-området. Nemnda legger til grunn at dette er den nedre grense for omfang og varighet som kan anses jevngodt også ved vurdering av utdanning fra land utenfor EØS-området.

- Nivå og varighet

Den norske sykepleierutdanningen er en treårig utdanning på bachelornivå. Klageren har gjennomført to år av utdanningen «Nursing Science» ved The Catholic University of Korea, Sør-Korea (2010-2011). Han fullførte en utdanning som ledet frem til en «Bachelor of Science in Nursing» ved Yonsei University, Sør-Korea (2012-2014).

Det fremgår av e-post fra Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) av 29. mars 2019 at både Catholic University of Korea og Yonsei University er akkrediterte universiteter i Sør-Korea. Videre fremgår det at NOKUT godkjenner gjennomført utdanning samlet som likestilt med en norsk bachelorgrad. Selv om NOKUTs vurdering gjelder akademisk godkjenning må den etter nemndas syn også kunne tillegges vekt ved vurderingen av nivå og lengde på klagerens utdanning. Klagerens utdanning er dermed på samme nivå og av samme lengde som den norske sykepleierutdanningen.

- Omfang og faglig innhold

Nemnda har vurdert klagerens utdanning opp mot de krav som fremgår av forskrift til rammeplan for sykepleierutdanning §§ 1 og 3.

Klageren har fremlagt «Academic record» og en «Detailed hourly table of the Curriculum» fra utdanningen ved Catholic University of Korea. Han har videre fremlagt «Academic transcript», en «Certified hours of Theory- Based lectures» og en «Breakdown of educational program international nursing program» fra utdanningen ved Yonsei University. Av denne dokumentasjonen fremgår hvilke emner klagerens utdanning har omfattet. Videre fremgår det antall timer og antall credits klageren har gjennomført i løpet av utdanningen.

Videre har klageren fremlagt en «Detailed overview of the Curriculum» fra sin utdanning ved Catholic University of Korea og en «Detailed overview of the curriculum» fra Yonsei University. Av denne dokumentasjonen fremgår det beskrivelser av de ulike emnene klageren har gjennomført.

I klagerens teoretiske utdanning er det et noe lavere omfang innenfor *Sykepleiens faglige og vitenskapelige grunnlag* og innenfor *Medisinske og naturvitenskapelige emner* enn i den norske sykepleierutdanningen. Nemnda anser at manglene er så små at kvalifiseringstiltak innenfor disse emnene ikke er nødvendig. Etter en samlet vurdering mener nemnda at klagerens teoretiske utdanning har et omfang og et innhold som i tilstrekkelig grad dekker

tre av fire hovedemner i norsk utdanning, jf. forskriften § 1. Når det gjelder delemnet *Samfunnsvitenskapelige emner* vil kurs i Nasjonale fag reparere eventuelle mangler.

Klageren har fremlagt dokumentasjon som viser at klageren har gjennomført praksis tilsvarende praksis i spesialisthelsetjenesten ved sykehus. Klinisk praksis innen fagområdene psykiatri, geriatri og hjemmesykepleie er av et mindre omfang enn innenfor norsk sykepleierutdanning. Det er dermed ikke dokumentert at klagerens kliniske praksis innen disse tre områdene har vært av et omfang, og et innhold, som tilsvarer den veiledede kliniske praksisundervisningen i norsk sykepleierutdanning, jf. forskrift til rammeplan for sykepleierutdanningen § 3.

Nemnda har etter dette kommet til at klagerens utdanning ikke er jevn god med norsk sykepleierutdanning, og han har ikke rett til autorisasjon etter helsepersonelloven § 48 a første ledd bokstav c.

Nødvendig kyndighet

Etter helsepersonelloven § 48 a første ledd bokstav d vil klageren ha rett til autorisasjon som sykepleier dersom han «har godtgjort å ha den nødvendige kyndighet ved bestått eksamen i helsefaglig utdanning, og tilleggsutdanning eller yrkeserfaring».

Klageren har cirka elleve måneder med yrkeserfaring som «nurse» ved ulike sykehus tilknyttet «arbeidsgiver 1» i Sør- Korea. Av fremlagt dokumentasjon fremgår det ikke hvilke arbeidsoppgaver klageren har hatt.

Det følger av langvarig praksis fra Statens helsepersonellnemnd at det bare er enkelte mindre mangler som det kan kompenseres for ved helsefaglig utdanning, tilleggsutdanning eller yrkeserfaring. De påviste manglene i klagerens utdanning er av et så stort omfang og av en slik art at yrkeserfaring ikke kan kompensere for dette. Nemnda er enig med Helsedirektoratet i at manglene kan repareres med veiledede praksisstudier. Nemnda har kommet til at manglene i klagerens utdanning innen veiledede praksisstudier kan repareres ved å gjennomføre fire uker veiledet klinisk praksis i geriatri, fire uker veiledet klinisk praksis i psykiatri og seks uker veiledet klinisk praksis i hjemmesykepleie.

Klageren har ikke godtgjort å ha den nødvendige kyndighet og har ikke rett til autorisasjon som sykepleier etter helsepersonelloven § 48 a første ledd bokstav d.

Avgjørelsen er i tråd med nemndas praksis i sammenliknbare saker.

Klagen har ikke ført frem, og det påklagede vedtaket stadfestes.

Nemnda beklager at saksbehandlingstiden har blitt lang.

Bergen, 22.05.2019

Rune Bård Hansen

Inger Bonnie Gjerde

Siv Hallgren

Trond Egil Hansen

Øystein Kilander

Rune Raudeberg

Mona Enstad

Vedtaket er godkjent elektronisk